

uplynutím doby, do které má být vyrovnání splněno, změnou v břemenech uvedených v § 9, odst. 8, písm. b), c), e) a f) změnil stav břemen, určený podle uvedeného paragrafu, do té míry, že zaniklé oddělné právo by bylo bývalo zcela nebo zčásti kryto do čtyř pětín odhadní ceny nemovitosti, kdyby ona změna byla nastala do dne zahájení zemědělského vyrovnacího řízení.

(2) Náhrada se rovná rozdílu mezi právem nebo jeho částí, které by za podmínek odstavce 1 byly kryty do čtyř pětín odhadní ceny nemovitosti, a tím, co na toto právo nebo na tuto jeho část případně podle potvrzeného vyrovnání.

(3) Poskytnutí této náhrady není poskytnutím zvláštní výhody ve smyslu § 54, odst. 2 a § 68, odst. 1 vyr. ř.

Závěrečná ustanovení.

§ 28.

(1) Výhod tohoto nařízení mohou se dovořavati cizinci, pokud tu není zvláštní úpravy mezinárodními smlouvami, jen za vzájemného poskytnutí výhod československým státním příslušníkům se strany státu, jehož příslušníkem je cizinec, a to v podstatě shodných s výhodami podle tohoto nařízení.

(2) Zda tato podmínka je splněna, osvědčí ministr spravedlnosti po dohodě se zúčastněnými ministry. Jeho prohlášení je závazné pro soudy i úřady a v případě pochybnosti je třeba vyžádati si je z povinnosti úřední.

§ 29.

(1) Právní jednání, listiny, jakož i knihovni podání a zápisy, kterými se podle tohoto nařízení upravují právní poměry mezi věřitelem a dlužníkem nebo mezi věřitelem a ručiteli a spoluřadníky dlužníka vzhledem k tomu, že věřitel u hlavního dlužníka nedosáhne úplného uspokojení své pohledávky, jsou osvobozeni od kolků a poplatků.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce se nevztahuje na směnky a na soudní řízení, vyjímajíc řízení knihovní.

(3) Paušální poplatek z vyrovnacího řízení se neplatí, jestliže základ pro jeho vypočtení nečiní více než 10.000 Kč; činí-li více, platí se poplatek ze základu sníženého o 10.000 Kč.

§ 30.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1936; provedou je ministři spravedlnosti, financí a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

vedlnosti, financí a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Dérer v. r.

Najman v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Zadina v. r.

Nečas v. r.

Dr. Czech v. r.

Tučný v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

77.

Vládní nařízení

ze dne 31. března 1936

o dočasných opatřeních v řízení exekucním a konkursním proti nezaměstnaným.

Vláda republiky československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. července 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, prodloužené zákonem ze dne 26. června 1935, č. 131 Sb. z. a n.:

§ 1.

V exekucních věcech proti nezaměstnaným, které byly již zahájeny v den, kdy toto nařízení nabude účinnosti, nebo které budou zahájeny od té doby až do 30. června 1938, bude na návrh dlužníka (§ 4, odst. 1) nebo z moci úřední (§ 5, odst. 2) odložen na dobu po 30. červnu 1938 prodej (dražba):

1. hmotných věcí movitých i věcí nemovitých, sloužících přímo k ukojení přiměřených nutných potřeb nezaměstnaného a osob, které proti němu mají zákonný nárok na výživu, počítajíc v to zvláště rodinné domky (§ 5, odst. 1 vládního nařízení ze dne 28. května 1930, č. 66 Sb. z. a n.), v kterých dlužník nebo jmenované osoby bydlí,

2. hmotných věcí movitých, jichž ztráta by byla pro dlužníka nebo pro osoby, které proti němu mají zákonný nárok na výživu, zvláště těžkou újmou.

§ 2.

V době od počátku účinnosti tohoto nařízení až do 30. června 1938 odloží soud na návrh dlužníka rozhodnutí o návrhu věřitele na prohlášení konkursu na jmění nezaměstnaného na dobu po 30. červnu 1938.

§ 3.

Ustanovení §§ 1 a 2 neplatí o vymáhání pohledávek:

a) výživného, které je dlužník povinen oprávněnému poskytovat podle zákona,

b) pojistných prémie soukromých pojišťoven,

c) které proti dlužníku vznikly po 28. únoru 1934, počítajíc v to pohledávky veřejnoprávních sociálně pojišťovacích ústavů na zaplacení pojistného, které se po tomto dni stalo splatným; jde-li o nezaměstnané v okresích zvláště těžce postižených neúrodou (§ 2 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1935, č. 251 Sb. z. a n.), je rozhodným dnem místo 28. února 1934 den 31. prosince 1935; byla-li k zajištění pohledávky vydána směnka, je doba vzniku této pohledávky pro účely tohoto ustanovení také dobou vzniku pohledávky směnečné, i když byla směnka obnovena,

d) zaměstnanců dlužníkových z poměru pracovního, počítajíc v to nároky na náhradu hotových vydání a na vrácení služebních záruk,

e) veřejných daní a dávek, poplatků a cel.

§ 4.

(1) Návrh na odklad podle § 1 buď učiněn nejpozději osm dní před nařízeným prodejem (dražbou); omezení toto neplatí, jde-li o exekuce, v kterých byl určen rok k prodeji (dražbě) přede dnem účinnosti tohoto nařízení, nebo je-li podle zákonných ustanovení prodej určen na dobu kratší než na osm dní od vyznění dlužníka.

(2) Návrh na odložení konkursu buď učiněn zpravidla při výslechu dlužníka podle § 69, odst. 2 konkursního řádu, nejpozději však vždy do té doby, než konkursní soud o návrhu na prohlášení konkursu učiní usnesení.

§ 5.

(1) Před rozhodnutím o návrhu na odklad vyslechne exekuční soud (úřad) účastníky a vykoná jiná potřebná šetření.

(2) Exekuční soud (úřad) může naříditi výslech účastníků a vykonati jiná potřebná šetření i bez návrhu dlužníkovy, je-li mu známo, že jde o nezaměstnaného, a má-li za to, že věci, na které má býti vedena exekuce, náležejí k věcem uvedeným v § 1.

§ 6.

Uzná-li exekuční soud (úřad) na odklad, odloží další exekuční úkony. Exekuční úkony

již provedené, kromě zabavení a předepsaných zápisů ve veřejné knize, buďtež zrušeny.

§ 7.

(1) Odklad exekuce nebo prohlášení konkursu nebudiž povolován, jestliže na návrh věřitele nebo při exekuci správní z moci úřední bude zjištěno, že dlužník v úmyslu věřitele poškoditi částí svého majetku poškozujíc, ničíc nebo bezcennými činíc, zcizujíc nebo zavlékájíc.

(2) Budou-li zjištěny skutečnosti uvedené v odstavci 1 až po povolení odkladu nebo povinnou-li podmínky pro povolení odkladu, bude na návrh věřitele pokračováno v exekučním nebo konkursním řízení.

(3) Byl-li návrh vymáhajícího věřitele, učiněný ve smyslu předcházejících odstavců, zamítnut, je vymáhající věřitel povinen nahraditi dlužníku náklady řízení o tomto návrhu, mohl-li si býti zřejmě vědom toho, že jeho návrh je neodůvodněný.

§ 8.

Byly-li exekuce nebo prohlášení konkursu odloženy, nevčítá se do lhůt, jichž uplynutí je podle zákona pro věřitele spojeno s právní újmou, v případě § 1 doba od podání návrhu na povolení exekuce do dne, kdy bude nařízen prodej (dražba), k jehož výkonu skutečně došlo, a v případě § 2 doba od podání návrhu na prohlášení konkursu do dne, kdy bude o návrhu rozhodnuto.

§ 9.

Odklady exekucí podle §§ 25 a 26 vl. nař. č. 251/1935 Sb. z. a n. zůstávají nedotčeny. Dojde-li však k pokračování v exekucích podle těchto ustanovení nebo v exekucích podle § 28 téhož vládního nařízení odložených, buďž užito ustanovení předcházejících paragrafů.

§ 10.

Rozhodnutí o návrhu věřitele na prohlášení konkursu na jmění nezaměstnaného, odložená podle § 27 a § 28, odst. 3 vl. nař. č. 251/1935 Sb. z. a n., odkládají se s právními následky podle ustanovení tam uvedených na dobu po 30. červnu 1938.

§ 11.

Pro dlužníka, který přestal býti nezaměstnaným, platí ustanovení předcházejících paragrafů ještě tři měsíce potom.

§ 12.

(1) Nezaměstnanými se rozumějí v ustanoveních tohoto nařízení osoby, které v době po 28. únoru 1931 aspoň po dobu tří měsíců byly v zaměstnání podrobeném povinnému nemocenskému pojištění, a ač se o to u zprostředkovatelné práce ucházejí, nemají zaměstnání vůbec nebo jsou zaměstnány jen obmezeně či střídavě, a nemají příjem, který by stačil na slušnou výživu jich a osob, které proti nim mají zákonný nárok na výživu.

(2) Nezaměstnaným ve smyslu odstavce 1 jsou v tomto nařízení na roveň postaveny fyzické osoby, které v době po 28. únoru 1931 aspoň po dobu tří měsíců provozovaly samostatnou výdělečnou činnost a kterým podle posledního pravoplatného předpisu z doby, kdy tuto činnost ještě provozovaly, nebyla vyměřena daň důchodová ani všeobecná daň výdělková z důchodu nebo z výtěžku přesahujícího 15.000 Kč, jestliže se své výdělečné činnosti musily vzdát pro hospodářské poměry a nemají příjem, který by stačil na slušnou výživu jich a osob, které proti nim mají zákonný nárok na výživu.

(3) Ustanovení tohoto nařízení o nezaměstnaných vztahují se v stejném rozsahu na manželku a děti nezaměstnaného (odstavec 1 a 2), které s ním žijí v společné domácnosti a nemají samy ani výdělečné povolání ani jiný příjem, stačící na slušnou výživu jich.

§ 13.

(1) Výhod tohoto nařízení mohou se dovolávat cizinci, pokud tu není zvláštní úprava mezinárodními smlouvami, jen za vzájemného poskytnutí výhod československým státním příslušníkům ze strany státu, jehož příslušníkem je cizinec, a to v podstatě stejných s výhodami podle tohoto nařízení.

(2) Zda tato podmínka je splněna, osvědčí ministr spravedlnosti po dohodě se zúčastněnými ministry. Jeho prohlášení je závazné pro soudy i úřady a v případě pochybnosti je třeba vyžádati si je z povinnosti úřední.

§ 14.

Osoby, které se vůbec nebo převážně vyžívají hospodařením na zemědělských pozemcích vlastních, zpachtovaných nebo daných jim do užívání (zemědělci), nemohou se dovolávat výhod podle tohoto nařízení.

§ 15.

V § 21, odst. 2 vl. nař. č. 251/1935 Sb. z.

a n. opravuje se slovo „pololetní“ na „čtvrtletní“.

§ 16.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1936; provedou je ministři spravedlnosti, financí a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Dérer v. r.

Najman v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Zadina v. r.

Nečas v. r.

Dr. Czech v. r.

Tučný v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

78.

Vládní nařízení

ze dne 31. března 1936

o přechodné úpravě státního příplatku k podpoře nezaměstnaných.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, prodloužené zákonem ze dne 26. června 1935, č. 131 Sb. z. a n.:

čl. I.

V čl. I vládního nařízení ze dne 29. července 1933, č. 161 Sb. z. a n., o přechodné úpravě státního příplatku k podpoře nezaměstnaných, ve znění vládního nařízení ze dne 20. prosince 1935, č. 260 Sb. z. a n., nahrazují se slova „31. března 1936“ slovy „31. května 1936“.

čl. II.

O státním příplatku k podpoře nezaměstnaných podle zákonů ze dne 19. července 1921, č. 267 Sb. z. a n., a ze dne 5. června 1930, č. 74 Sb. z. a n., platí ustanovení řečených zákonů, a to v době od 1. června 1936 do 31. března 1937 ve znění vládního nařízení č. 161/1933 Sb. z. a n. s těmito změnami:

čl. II, § 6, č. 4 bude zníti: